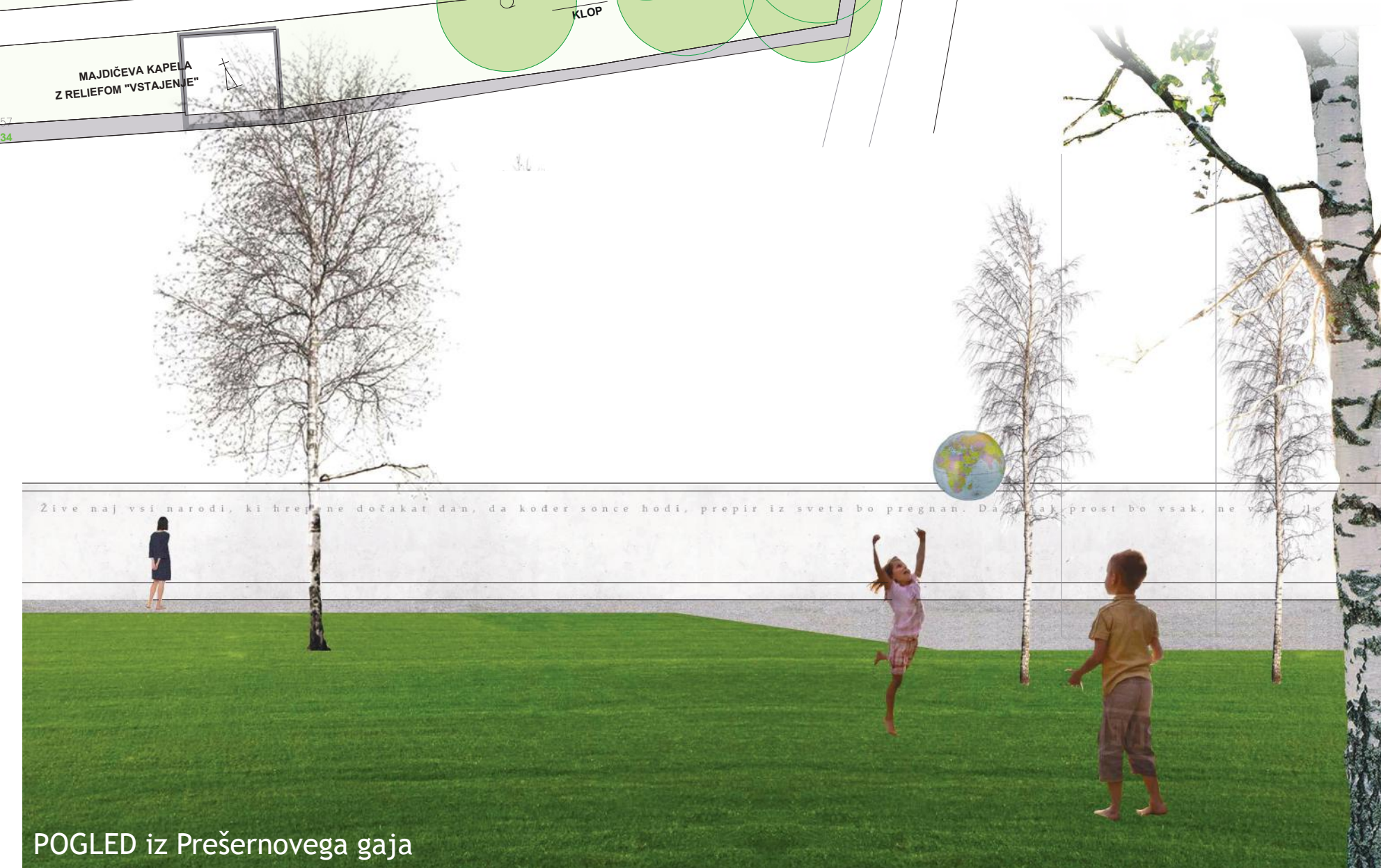
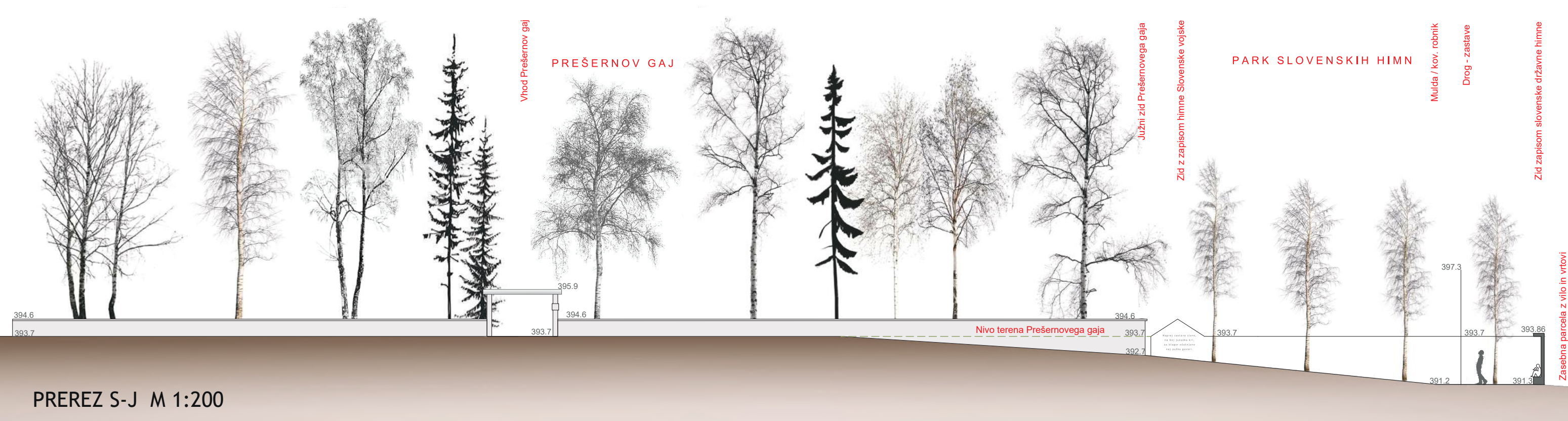

SITUACIJA M 1:200

POGLED iz Prešernovega gaja

PREREZ S-J M 1:200

PROFIL TERENA: Predlog minimalno posega v prerez zemeljskih plasti. Med tem, ko se ob ravnejšem JZ robu uredi peščeno ploščad, se sedanja, proti severu vzpenjajoča, brežina ohrani.

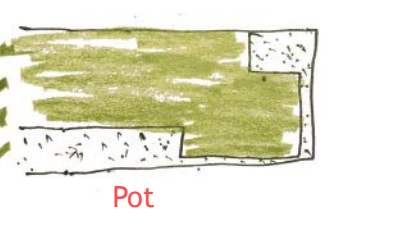
Odpiranje, pogledi v Gaj

ZID: Obstoječi betonski zid ob J robu se nadomesti z novim zidom iz lokalnega granulata soteske Kokre. Ta se na jugovzhodnem vogalu zalomi ter po vzhodnem robu nadaljuje do Prešernovega gaja. Zid s svojo oblikovanostjo ter izrazito horizontalno potezo, usmeri poglede proti Gaju in na ta način vzpostavi spoštljiv odnos do obstoječega. Čeprav je zid sorazmerno nizek, namreč njegova višina izhaja iz nivoja terena Prešernovega gaja, pa je dovolj visok, da tako vizualno kakor fizično loči dve različni naravi, to je zasebne vrtove od novega javnega parka. Menimo namreč, da je zaradi državotvorne, svečane ter spokojne narave Parka himn, nujna jasna ločnica od intimne narave zasebnih vrtov. Zid služi kot ozadje protokolarnim dogodkom ter zaslon različnim prireditvam, vsakdanjim obiskovalcem pa z napuščem ob južni strani nudi dodatno senco pred poletnim soncem.

Počitek v senci

POT DVEH HIMN: Pot vodi s pločnika Gregorčičeve na ploščad južnega zidu, mimo državne himne, katere zapis v klasični rimski pisavi (besedilo in po možnosti notni zapis) se razteza od zahoda do vzhoda parka. Pot se nadaljuje ob vzhodnem delu zidu, ter konča na severno - vzhodnem vogalu, kjer je ob Jenkovega groba izpisano Jenkova himna. Kakor se načina podajanja dveh himničnih pesnitev med seboj razlikujeta, tako s krajinsko arhitekturno zasnova skozi dva različna oblikovna principa odgovorjamo na himnično simboliko pesnitev. Med tem, ko se južni zidec po vertikali previje v strešino ter steče vzdolž celotnega parka, kar lahko povežemo z narodno, po Prešernovo pa tudi mednarodno širino Zdravljice, izpis vojaške himne najdemo na najvišjem delu parka, pod dvokapno zaključnim zidom oziroma na stiku novega parka s Prešernovim gajem. Ta zaključek zidu, ki na prvi pogled povzema merilo spomenikov ter grobov Gaja, se s svojo arhitekturno obliko prepušča asociacijam na grobnice junakov, nenazadnje pa s svojo obliko priključuje spomin na dom po katerem v lastni intimni hrepeni sleherni vojak. Če torej južni zid predstavlja dom vseh Slovencev, ki pod svojo streho širokosrčno vabijo tudi druge narode, pa kraj izpisa vojaške himne govori o Slovenski vojski, ki kakor ptica opazuje ter bdi nad varnostjo državljanov. Ta kraj je nenazadnje mogoče misliti tudi kot grob neznanemu junaku, celoten park pa kot nekakšen panteon zaslužnih za domovino. Na ta način se logično zaokroži zgodba nekdanjega pokopališča ter današnjega Gaja, kjer sta pokopana oba velika pesnika.

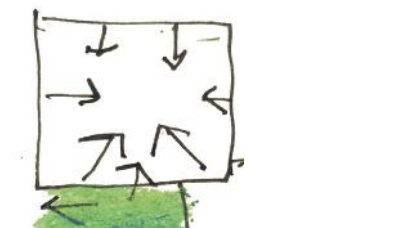
Pot

Simbol dveh domov

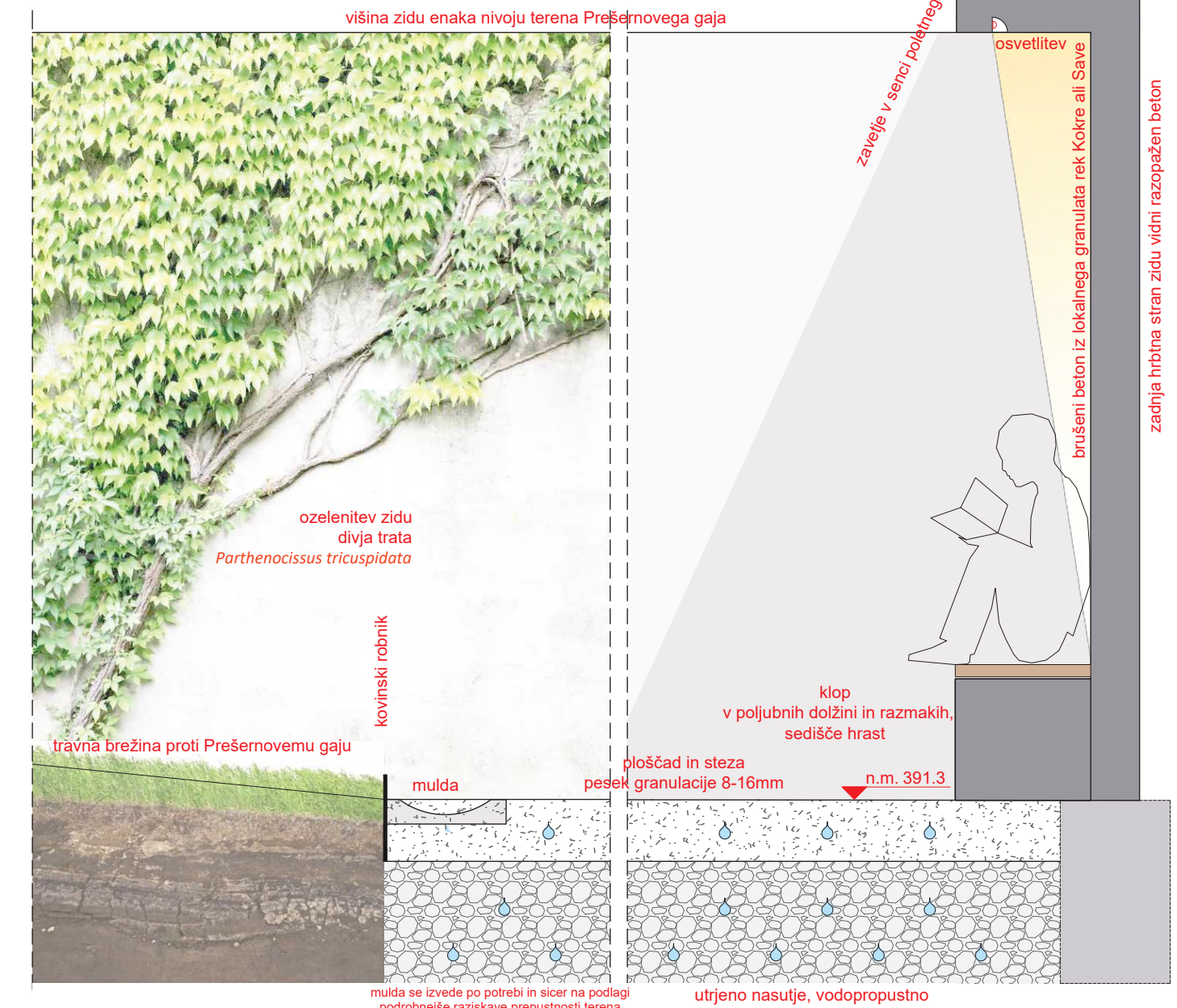
Flitriranje

Odprtost jase parka / zaprtost gozdiča Gaja

POGLED na SV vogal parka v osi groba Simona Jenka, avtorja pesnitve

DETAJL - načrt opreme M 1:20

POGLED z Gregorčičeve ulice: Horizontalna zasnova parka uokvirni in usmeri poglede na Prešernov gaj, red dreves med ulico ter parkom pa ustvarjajo ritem.

ZASADITEV: Vrsta brez (*Betula pendula*) ob Gregorčičevi ulici deluje kot filter med prometno ulico ter spokojnostjo parka. Brežino parka skupaj z ravnim JV vogalom se zatravi, zaradi česar deluje novi park, v nasprotju z osenčenim gajem, odprto, svetlo, skratka kot sončna jasa v primerjavi s temnejšim gozdičem Gaja. Na travniku je mogoče zasaditi nekaj brez (do 5), kar nudi dodatno senco, hkrati pa predstavlja nekakšno reminiscenco na nekdanji drevored. Obnovitev drevoreda znotraj parka bi namreč v vseh pogledih bistveno bolj zaprta vedute na Prešernov Gaj, kakor to stori vrsta predlaganih dreves ob Gregorčičevi. Breze ob Gregorčičevi namreč ne preprečijo pogleda z ulice proti Gaju, ampak zgolj ustvarjajo ritmičnost pogledov tako v novi park kot proti Gaju, kar prispeva k dodatnemu doživetju mimoidočega. Po drugi strani pa breze ob Gregorčičevi, služijo kot zastor manj kvalitetnim pogledom iz parka na gabarit stavbe Telekom.

Vrsta dreves ob ulici / drevored v parku

PROTOKOLARNI IN DRUGI DOGODKI: Utrjena ter valjana peščena ploščad (svetlo sivi granulati 8-16mm) v ravnem JZ predelu parka omogoča postroj skupine vojakov in sicer v velikostih enot 14, 24, 28, 32 ali 48 vojakov, odvisno od vrste ter nivoja dogodka. Poleg tega ploščad vsebuje prostor za orkester. Tako je na primer ob slovesnosti postrojbe pihalni kvintet umeščen na »gornje dvorišče« SV vogala, na Jenkovo os ter ob zid vojaške himne, kar omogoči glasbenikom da akustično obdajajo prostor. Drogovalna zastava stane umeščena na ploščad južnega dela parka, vendar odmaknjena od meje s sosedom in sicer proti brežini, tako da je vojaška enota v postroju lahko hkrati obrnjena proti zastavam, parkovni jasi ter Prešernovemu gaju. Drogovalni odmaknjeni od roba, omogočijo zastavam, da tudi v vetru vihrajo znotraj meja parcele parka.

Pogled, zastor iz parka

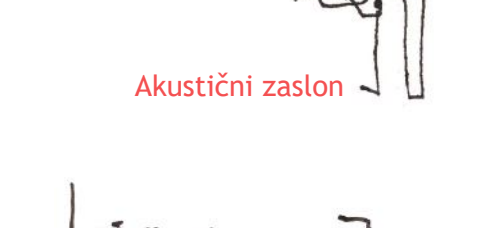

Menjava letnih časov

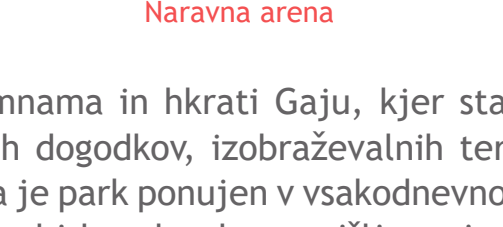

Umetitev drogov

NARAVNA ARENA: Ker obstoječa figuracija terena predstavlja naravno areno, je novi park s specifično oblikovanim južnim zidom z akustično strešino primeren za različne kulturne prireditve, in sicer odvisno od vrste dogodka, z nastopajočimi pod zidom ter gledalci na brežini, možna pa je tudi obratna orientacija in sicer z nastopajočimi ob zidu Prešernovega gaja, z gledalci pa pod streho južnega zidu ali sedečimi na trati oziroma dodatnih kamnitih kladah (iz enega slovenskih kamnologov), ki so poljubno razporejene po brežini.

Akustični zaslon

Naravna arena

NAMEN IN VSEBINA PARKA: Novi park po svoji zasnovi predstavlja nekakšen poklon himnoma in hkrati Gaju, kjer sta pokopana avtorja pesnitev. Zasnova parka predvidi prostor za organizacijo protokolarnih dogodkov, izobraževalnih ter kulturnih prireditev (glasbenih dogodkov, gledaliških nastopov, recitalov ipd.), predvsem pa je park ponujen v vsakodnevno rabo domačinom. Celotna postavitev s svojo dinamiko ter gibanjem skozi prostor vabi obiskovalca k premišljevanju, počitku in kontemplaciji, hkrati pa v njem nevsiljivo zbujajo občutja himničnosti, radosti življenja, ljubezni do naroda ter empatije do človeštva.